दत्तं न किं के विषयान भुक्ताः स्थितोऽस्मि वा कं १२ सर्गः
परिभूय नोच्चैः। इत्थं कृतार्थस्य मम ध्रुवं स्यान्मृत्युस्त्व
दर्थे यदि किन्न लब्धं ॥ ६७ ॥

तस्माद्विलोमचेष्टस्य भवतोहितोपदेशे मम न किञ्चिप्रयोजनं ज॰म॰
तावत्तु स्यात्त्वदर्थे मत्प्राणत्यागइति दर्शयन्नाह दत्तमित्यादि।
तव प्रसादादर्थिभ्यः किं न दत्तं के विषयान भुक्ताः सर्व्वएवानु
भूताः कं वा परिभूय तिरस्कृत्य उच्चैर्महति पदे न स्थितोऽस्मि
इत्थमनेन प्रकारेण कृतार्थस्य लब्धजन्मफलस्य मम यदि त्वदर्थे
मृत्युरवश्यं स्यात् तदा किन्न लब्धं सर्व्वमेव जन्मफलं लब्धमित्यर्थः
॥ ६७ ॥

दत्तमित्यादि। किं विलोमचेष्टस्य भवतोममोपदेशेन त्वदर्थे भ॰
प्राणाएव त्याज्याइति दर्शयितुमिदमुच्यते किं न दत्तं बन्धुयाच
कादिभ्योमया अपि तु सर्व्वं दत्तं तव प्रसादादिति वाक्यशेषः
किम्वा त्वया मह्यं किं न दत्तमपि तु सर्व्वं दत्तमेव के विषयाः
स्रक्चन्दनादयोमया न भुक्ताअपि तु सर्व्वएवोपभुक्ताः किम्वा
उच्चैर्महद्वस्तु परिभूय न स्थितोऽस्मि किम्वा परिभूय उच्चैर्महति
पदे न स्थितोऽस्मीति वा कम्वेति पाठे जनमिति शेषः अपि तु सर्व्व
मेव तिरस्कृत्य स्थितोऽस्मीत्यर्थः इत्थमनेन प्रकारेण कृतार्थस्य
लब्धजन्मफलस्य मम यदि त्वदर्थे मृत्युर्ध्रुवमवश्यं स्यात्तदा किं न
लब्धं सर्व्वमेव फलं प्राप्तमिति भावः ॥ ६७ ॥